

DECIZIE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Ala Cobăneanu, Oleg Sternioală, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al
Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vladimir
Cazacov împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor
Interne a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, prin care a
fost admis apelul declarat de Vladimir Cazacov cu casarea integrală a hotărîrii
Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015 și pronunțarea unei
noi hotărîri de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 08 iulie 2015, Vladimir Cazacov s-a adresat în instanța de judecată cu
cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al
Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova (în continuare IGP al MAI
RM) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, ordinul nr. 387 ef. din 09
iunie 2015 a fost emis în baza indicației șefului-adjunct al IGP al MAI RM, pe
marginea raportului șefului-adjunct al Direcției juridice a IGP al MAI RM, emis
la examinarea demersului Direcției generale juridice a MAI, privind expunerea
asupra solicitării șefului-adjunct al Direcției generale securitate publică a IGP al
MAI RM, a oportunității emiterii ordinului MAI nr. 124 din 05 mai 2015 cu
privire la modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare
al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, precum și prezentarea
argumentelor referitor la necesitatea și condițiile care au impus inițierea și
aprobarea ordinului nominalizat.

În cadrul anchetei de serviciu efectuate pe marginea raportului Direcției
inspectare efectiv a IGP al MAI RM s-a constatat că, la 05 mai 2015, Vladimir
Cazacov a expediat din numele său, în adresa Direcției generale juridică a MAI o
scrisoare cu nr. 34/4-1026, prin care a solicitat efectuarea unei expertize juridice
asupra ordinului MAI nr. 124 din 05 mai 2015, privind legalitatea emiterii

acestuia, fără a o coordona cu conducerea instituției în cadrul căreia activează, prin care fapt a pus la îndoială actul emis și pus spre executare.

Sușține reclamantul că, Direcția inspectare efectiv al IGP al MAI RM a constatat că contrar regulilor de întocmire, semnare și expediere a documentelor de serviciu, el a întocmit, semnat și expediat în adresa organului ierarhic superior o scrisoare, prin care a solicitat examinarea și expertizarea juridică a unui act administrativ, fără avizul conducerii instituției în cadrul căreia activează.

Astfel, prin semnarea și expedierea documentului vizat în organul ierarhic superior din numele său, și nu din numele conducătorului unității, prin ordin, i-a fost imputată încălcarea prevederilor pct. 2.2.4 alin. (2) al Instrucțiunii-tip cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat a organelor administrației publice centrale de specialitate și ale administrării locale ale Republicii Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993, care prevede expres că, documentele expediate în organele ierarhic superioare sînt semnate de către conducătorul unității, iar în lipsa lui de către persoana care îl înlocuiește.

Afirmă că, la acel moment Direcția generală securitate publică a IGP al MAI RM era dirijată de dînsul, în lipsa șefului Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, funcția fiind vacantă.

Toată documentația de serviciu, documentele de ieșire și intrare a Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, în perioada vacanței funcției, pînă la momentul emiterii ordinului de sancționare a fost semnată de Vladimir Cazacov, în calitate de șef-adjunct al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM.

Relevă reclamantul că, conform art. 14 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, subdiviziunile specializate sînt unități ale Poliției de competență teritorială generală, subordonate IGP al MAI RM.

Iar, conform pct. 2 al Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, aprobat prin ordinul MAI nr. 254 din 03 septembrie 2014, Direcția generală securitate publică a IGP al MAI RM este o subdiviziune specializată a IGP al MAI RM.

Invocă că, Instrucțiunea-tip cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale administrării locale ale Republicii Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993, în pct. 2.2.4 alin. (2) stipulează că, documentele expediate în organele ierarhic superioare sînt semnate de către conducătorul unității, iar în lipsa lui - de către persoana care îl înlocuiește, iar alin. (4) stipulează că, dacă lipsește persoana, semnătura căreia este dactilografiată pe proiectul documentului, el este semnat de către adjunct sau de persoana care îl înlocuiește, indicîndu-și funcția și numele de familie.

Prin dispoziția Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM din 05 mai 2015, nr. 34/4-19d, drepturile de semnare a actelor Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM au fost delegate șefului-adjunct al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, adică lui, Vladimir Cazacov, totodată, el deținînd și funcția de șef-adjunct al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM.

Respectiv consideră că, documentul reprezentat de scrisoarea de solicitare adresată Direcției generale juridice a MAI RM, semnat din numele său, nu contravine prevederilor enunțate supra, fiind expediat din numele său în calitate de persoană care înlocuiește șeful unității (Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM), precum și în calitate de adjunct al acestuia.

Prin dispoziția ordinului contestat i s-a imputat încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1), lit. b) al Legii nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Susține reclamantul că, conform art. 11, alin. (1) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, poliția are următoarele sarcini:

a) Poliția pentru combaterea criminalității (poliția criminală) - asigurarea prin măsuri speciale de investigație și prin acțiuni procesual-penale, exercitate în condiții legale, a prevenirii și combaterii criminalității, constatării și investigării infracțiunilor, identificării persoanelor care le-au comis și, după caz, a căutării acestora;

b) Poliția ordine publică - menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, asigurare a siguranței persoanei, prevenire a infracțiunilor și contravențiilor, constatare a contravențiilor și aplicare sancțiunilor contravenționale, potrivit legislației.

Relevă că, prin ordinul contestat se indică, că a încălcat prevederile art. 26 alin. (1), lit. b), adică nu s-a condus, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției.

Pe când nici în motivele de fapt, nici în motivele de drept, precum și nici în dispozitivul ordinului contestat, nu este indicat care atribuție polițienească, din cele menționate supra, prin acțiunile de semnarea a scrisorii de adresarea către Direcția generală juridică a MAI RM, a încălcat.

Indică că, scrisoarea Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM nr. 34/4-1026 din 15 mai 2015, a avut drept scop, de a propune unele măsuri de eficientizare a organizării administrative a activității unității pe care o conduce și nu a îndeplinit o sarcină polițienească.

La fel consideră, că a fost încălcată procedura de aplicare a sancțiunii disciplinare, deoarece în pct. 40 al Regulamentului cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013, sunt stipulate temeiurile pentru inițierea anchetei de serviciu, și anume: petițiile cetățenilor; informațiile și sesizările organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești; demersurile și interpelările autorităților publice centrale și locale, persoanelor cu funcții de răspundere ale întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor; publicațiile și informațiile din mijloacele de informare în masă; comunicările angajaților MAI RM, autorităților administrative și instituțiilor subordonate despre abaterile disciplinare comise de către polițiști; depistările nemijlocite de către personalul Poliției și angajații Ministerului Afacerilor Interne cu atribuții polițienești, în cadrul activității de serviciu sau a controalelor (reviziilor) efectuate, a cazurilor de încălcare a legislației, disciplinei de serviciu comise de către polițiști.

Consideră că, raportul șefului-adjunct al Direcției juridice a IGP al MAI RM, emis la examinarea demersului Direcției generale juridice a MAI RM privind expunerea asupra solicitării sale, nu conține careva comunicări despre abaterile de serviciu, or, raportul doar exprimă poziția Direcției juridice a IGP al MAI RM asupra solicitării Direcției generale juridice a MAI RM.

Respectiv, nu a existat temei pentru inițierea anchetei de serviciu, nefiind respectate condițiile de sesizare și nefiind indicată cel puțin presupusa abatere.

Ca rezultat, consideră ordinul IGP al MAI RM nr. 387 ef. din 09 iunie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a sa, prin care i s-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare, neîntemeiat, din motiv că abaterea disciplinară imputată lui a fost aplicată cu încălcarea procedurii disciplinare și nu a fost probată.

Susține că, potrivit prevederilor pct. 4 capitol II al Anexei la Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizației lunare militarilor, ofițerilor de informații și securitate, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați prin contract din organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, conform totalurilor activității unității în care sînt angajați, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 186 din 20 februarie 2008, angajatului din cadrul structurilor MAI, căruia i s-a aplicat o sancțiune disciplinară i se reduce indemnizația lunară.

Totodată, reieșind din practica aplicată de subdiviziunile MAI, pe perioada valabilității sancțiunii disciplinare prevăzută de art. 56 alin. (1) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, angajatul nu este promovât în serviciu și nu beneficiază de nici o măsură de încurajare, drept dovadă servind ordinele IGP al MAI RM emise cu diverse ocazii.

Reieșind din prevederile menționate, executarea ordinului contestat are un caracter de continuitate, care se va prelungi pe perioada unui an calendaristic de la data emiterii.

Astfel, consideră că, pe perioada sancționării, restricțiile impuse prin lege în cazul aplicării sancțiunii disciplinare, se răsfrîng negativ asupra activității sale, inclusiv profesionale, care eventual, odată cu ilegalitatea acestuia, toate consecințele materiale și morale dispar.

Solicită reclamantul anularea ordinului IGP al MAI RM nr. 387 ef. din 09 iunie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a șefului-adjunct al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, locotenent-colonel de poliție Vladimir Cazacov, prin care i s-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Cazacov împotriva IGP al MAI RM privind anularea ordinului nr. 387 ef din 09 iunie 2015 Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului-adjunct al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, locotenent-colonel de poliție, Vladimir Cazacov, prin care i s-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe la 23 ianuarie 2016, Vladimir Cazacov a depus cerere de apel prin care a solicitat admiterea cererii, casarea hotărîrii și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016 s-a admis apelul declarat de Vladimir Cazacov, s-a casat integral hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Vladimir Cazacov și s-a anulat ordinul IGP al MAI RM nr. 387 ef. din 09 iunie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a șefului-adjunct al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, locotenent-colonel de poliție Vladimir Cazacov.

La 09 iunie 2016, IGP al MAI RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece contrar probelor anexate la materialele cauzei, instanța eronat a aplicat și interpretat normele materiale.

Mai mult susține recurentul că, instanța de apel eronat a concluzionat că intimatul Vladimir Cazacov, avînd calitatea de șef-adjunct al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM era în drept de a semna documentația de serviciu, documentele de ieșire și intrare a Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, deoarece Direcția generală securitate publică a IGP al MAI RM este o subdiviziune din cadrul IGP al MAI RM, subordonată ultimei.

Totodată, indică că, în cadrul anchetei de serviciu efectuate, s-a constatat cu certitudine încălcarea admisă de către șeful-adjunct al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, locotenent-colonel de poliție Vladimir Cazacov, și anume încălcarea rigorilor pct. 2.2.4. alin. (2) al Instrucțiunii-tip cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale administrării locale ale Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993.

A mai indicat recurentul că, raportul Direcției generale juridice a IGP al MAI RM a constituit temei de inițiere a anchetei de serviciu împotriva intimatului, or instanța nu este în drept să se expună asupra oportunității sau inoportunității declanșării anchetei de serviciu, aceasta rămânînd la discreția angajatorului.

La 04 mai 2016 instanța de apel a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 105).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 09 iunie 2016 este depus în termen, deoarece conform scrisorii de însoțire, recurentul a recepționat decizia instanței de apel la 27 mai 2016 (f.d. 113).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea

depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 27 iunie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Vladimir Cazacov cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2016, recursul declarat de IGP al MAI RM, s-a considerat admisibil și s-a fixat spre examinare într-un complet de 5 judecători pentru examinarea fondului recursului pentru 28 septembrie 2016.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând în limitele invocate în recurs legalitatea hotărîrilor atacate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și a menține hotărîrea primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărîrea primei instanțe.

Actele cauzei atestă că, la 08 iulie 2015, Cazacov Vladimir s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva IGP al MAI RM cu privire la contestarea actului administrativ.

Considerînd că, ordinul nr. 387 ef. din 09 iunie 2015 a fost emis în baza indicației șefului-adjunct al IGP al MAI RM, pe marginea raportului șefului-adjunct al Direcției juridice a IGP al MAI RM, emis la examinarea demersului Direcției generale juridice a MAI privind expunerea asupra solicitării șefului-adjunct al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, Vladimir Cazacov prin care a cerut expunerea asupra oportunității emiterii ordinului MAI nr. 124 din 05 mai 2015 cu privire la modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, precum și prezentarea argumentelor referitor la necesitatea și condițiile care au impus inițierea și aprobarea ordinului nominalizat.

Tot, actele cauzei atestă că, la 05 mai 2015, Vladimir Cazacov a expediat din numele său, în adresa Direcției generale juridică a MAI o scrisoare cu nr. 34/4-1026, prin care a solicitat efectuarea unei expertize juridice asupra ordinului MAI nr. 124 din 05 mai 2015 privind legalitatea emiterii acestuia, fără a o coordona cu conducerea instituției în cadrul căreia activează, prin care fapt a pus la îndoială actul emis, remis spre executare.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță la 24 decembrie 2015 a respins cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Cazacov împotriva IGP al MAI RM privind anularea ordinului nr. 387 ef din 09 iunie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului-adjunct al Direcției

generale securitate publică a IGP al MAI RM, locotenent-colonel de poliție, Vladimir Cazacov”, prin care i s-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de muștrare, ca fiind neîntemeiată.

Însă, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016 s-a admis apelul declarat de Vladimir Cazacov, s-a casat integral hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Vladimir Cazacov și s-a anulat ordinul IGP al MAI RM nr. 387 ef. din 09 iunie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a șefului-adjunct al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, locotenent-colonel de poliție Vladimir Cazacov.

În opinia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, decizia instanței de apel nu poate fi menținută, deoarece concluziile expuse în acestea contravin circumstanțelor pricinii, iar litigiul a fost soluționat cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art. 373 alin. (1) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Raportînd normele enunțate la circumstanțele pricinii din speță, instanța de recurs constată că, instanța de apel verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii primei instanțe eronat a interpretat normele de drept material care reglementează raporturile juridice în speță.

Conform art. 1, alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit art. 16 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Reieșind din cele supra indicate, Colegiul consideră că, prima instanță corect în cadrul examinării cauzei, a constatat că, potrivit ordinului IGP al MAI RM nr. 387 ef. din 09 iunie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului-adjunct al direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, locotenent-colonel de poliție Vladimir Cazacov, a fost sancționat disciplinar cu muștrare, pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, prevederilor pct. 2.2.4 al Instrucțiunii-tip cu privire la ținerea lucrărilor de

secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale administrării locale ale Republicii Moldova, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993, manifestate prin expedierea la 15 mai 2015 documentului cu nr. 34/4-1026, în organul ierarhic superior din numele său și nu din numele conducătorului unității, iar în lipsa lui, de către persoana care îl înlocuiește.

Or, conform art. 26 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției.

Iar, în conformitate cu pct. 2.2.4 al Instrucțiunii-tip cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale administrării locale ale Republicii Moldova, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993, pentru a-i atribui documentului un caracter oficial și a-i da valoare juridică, el trebuie certificat. Modalitățile principale de certificare sînt semnarea și aprobarea. Documentele expediate în organele ierarhic superioare sînt semnate de către conducătorul unității, iar în lipsa lui – de către persoana care îl înlocuiește. Documentele organelor colegiale sînt semnate de către președintele și secretarul ședinței în cauză. Dacă lipsește persoana, semnătura căreia este dactilografiată pe proiectul documentului, el este semnat de către adjunct sau de persoana care îl înlocuiește, indicîndu-și funcția și numele de familie. În acest caz în document se fac la mașina de dactilografiat sau de mîna corectările respective. Pe documentele ce necesită o certificare specială a autenticității lor, în afară de semnătură se aplică și ștampila cu imaginea Steimei de Stat. Ea se aplică pe documentele cu caracter economico-financiar, certificate, adeverințe, statute, regulamente, carnete de muncă, procese-verbale de constatare, precum și în alte cazuri necesare. Amprenta ștampilei trebuie să cuprindă denumirea funcției și semnătura personală. Dacă documentul e dactilografiat pe blanchetă, denumirea funcției semnatarului e redată prescurtat.

Reieșind din normele supra indicate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a acțiunii.

Mai mult ca atît, la caz relevante sunt și argumentele primele instanței, prin care a constat că, întru fundamentarea aplicării sancțiunii, la 29 mai 2015, în Cancelaria Direcției inspectare efectiv, cu nr. 1268, a fost înregistrat raportul Direcției juridice a IGP al MAI RM, asupra demersului Direcției generale juridice a MAI, cu nr. 22/1052 din 20 mai 2015, în raportul vizat fiind relatat despre faptul că, în adresa Direcției juridice a parvenit spre examinare demersul Direcției generale juridice a MAI privind expunerea asupra solicitării șefului adjunct al Direcției generale Securitate publică a IGP, Vladimir Cazacov prin care solicită efectuarea expertizei juridice a Ordinului MAI nr. 124 din 05 mai 2015 cu privire la modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției generale securitate publică a Inspectoratului General al Poliției, precum

și prezentarea argumentelor referitor la necesitatea și condițiile ca au impus inițierea și aprobarea ordinului nominalizat.

Totodată, în cadrul anchetei de serviciu efectuate s-a constatat că, la 15 mai 2015, șeful - adjunct al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, locotenent-colonel de poliție Vladimir Cazacov a expediat din numele său, în adresa Direcției generale juridică a MAI scrisoarea cu nr. 34/4-1026, prin care a solicitat efectuarea unei expertize juridice asupra ordinului MAI nr. 124 din 05 mai 2015, privind legalitatea emiterii acestuia, fără însă a o coordona cu conducerea instituției în cadrul căreia activează, punând la îndoială actul emis și pus spre executare.

Astfel, instanța de recurs reține că, șeful adjunct al Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, Vladimir Cazacov contrar regulilor de întocmire, semnare și expediere a documentelor de serviciu, a întocmit, semnat și expediat în adresa organului ierarhic superior o scrisoare, prin care solicită examinarea și expertizarea juridică a unui act administrativ, fără avizul conducerii instituției în cadrul căreia activează, iar, prin semnarea și expedierea documentului vizat în organul ierarhic superior din numele său, și nu din numele conducătorului unității, sau în lipsa lui - de către persoană care îl înlocuiește, reclamantul a încălcat rigorile pct. 2.2.4 al Instrucțiunii-tip cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale administrării locale ale Republicii Moldova, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993, or, conducătorul unității în cazul dat este Șeful IGP al MAI RM, sau în lipsa lui – Șeful-adjunct al IGP al MAI RM.

Prin urmare, Colegiul consideră justă argumentarea primei instanțe prin care a indicat că, organul ierarhic superior pentru Direcția generală securitate publică a IGP al MAI RM, îl constituie IGP al MAI RM, în persoana Șefului sau în persoana Șefului-adjunct al acestuia, fapt confirmat legal prin prevederile anexei nr. 2 din Hotărârea cu privire la structura și efectivul-limită ale IGP al MAI RM nr. 986 din 24 decembrie 2012, care statuează expres că, Direcția generală securitate publică reprezintă o subdiviziune subordonată IGP al MAI RM și prevederile pct. 2 al Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției generale securitate publică a IGP al MAI RM, aprobat prin Ordinul MAI nr. 254 din 03 septembrie 2014, conform căroră, Direcția generală securitate publică este o subdiviziune specializată a IGP al MAI RM.

De asemenea, prin prisma prevederilor pct. 14, subpct. 1) al Regulamentului privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 283 din 24 aprilie 2013, se constată faptul că, doar Șeful Inspectoratului General al Poliției, iar în lipsa acestuia, șeful adjunct, conduce, coordonează și controlează activitatea Inspectoratului General al Poliției și subdiviziunilor subordonate acestuia.

Prin urmare, în drept să semneze și expedieze documentul vizat în organul ierarhic superior, în virtutea atribuțiilor ce i se revin potrivit rigorilor legale, este doar Șeful Inspectoratului General al Poliției, și respectiv, în lipsa acestuia Șeful adjunct al Inspectoratului General al Poliției.

Colegiul, mai reține că, potrivit pct. 14, subpct. 13) al aceluiași Regulament, Șeful Inspectoratului General al Poliției înaintează ministrului

afacerilor interne, propuneri de înființare a subdiviziunilor specializate. Astfel, doar șeful IGP al MAI RM, fiind în drept să înainteze asemenea propuneri, poate să înainteze demersuri privind modificarea și completarea Regulamentelor de organizare și funcționare a subdiviziunilor specializate din subordinea IGP al MAI RM, și nicidecum Șeful Direcției generală securitate publică a IGP al MAI RM, care prin prisma normelor supra indicate, reprezintă o subdiviziune subordonată IGP al MAI RM.

Totodată, instanța de recurs, în partea alegerii de încălcare a procedurii disciplinare, reieșind din faptul că nu există temei de inițiere și desfășurare a anchetei de serviciu în privința lui Vladimir Cazacov, consideră neîntemeiată poziția reclamantului, susținută de instanța de apel, iar poziția primei instanțe justă, prin care a indicat că, argumentul reclamantului potrivit căruia nu a existat temei pentru inițierea anchetei de serviciu și nu a fost identificată presupusa abatere disciplinară, poartă un caracter declarativ și lipsit de orice temei juridic, în cazul în care raportul șefului adjunct al Direcției juridice a IGP al MAI RM, stabilește în mod explicit abaterile de la legislația în vigoare.

Or, în conformitate cu pct. 40 - 41 al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013, temei de inițiere și efectuare a anchetei de serviciu constituie: 1) petițiile cetățenilor; 2) informațiile și sesizările organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești; 3) demersurile și interpelările autorităților publice centrale și locale, persoanelor cu funcții de răspundere ale întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor; 4) publicațiile și informațiile din mijloacele de informare în masă; 5) comunicările angajaților Ministerului Afacerilor Interne, autorităților administrative și instituțiilor subordonate despre abaterile disciplinare comise de către polițiști; 6) depistările nemijlocite de către personalul Poliției și angajații Ministerului Afacerilor Interne cu atribuții polițienești, în cadrul activității de serviciu sau a controalelor (reviziilor) efectuate, a cazurilor de încălcare a legislației, disciplinei de serviciu comise de către polițiști. Ancheta de serviciu se efectuează și în cazurile în care există suspiciuni că s-au comis încălcări ale legislației în vigoare, care atrag după sine răspunderea disciplinară.

În conexiunea celor enunțate, se constată că instanța de apel nu au calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite în acest sens, pe când prima instanță just a concluzionat asupra netemeinicii acțiunii înaintate de Vladimir Cazacov.

Fiind investit cu judecarea pricinii în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat și amplu argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante și cu trimitere la probele administrate, avînd în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de respingere a acțiunii înaintate de Vladimir Cazacov.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și

care urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016 și se menține hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vladimir Cazacov împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu

Oleg Sternioală

Galina Stratulat